

Franco a l'Almudena

Dm, 11/12/2018 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Escric això assegut en un dels bancs que hi ha al peu dels fanals de la Plaza Mayor de Madrid, que aquests dies és plena de parades nadalenques. He vingut a Madrid a passar-hi un parell de dies, perquè aquesta és una de les ciutats on m'agrada tornar de tant en tant.

Sempre que vinc a Madrid, no puc resistir la temptació d'arribar-me a la catedral de l'Almudena, tot i que tinc clar que probablement aquesta és la catedral més desagradable del món. Però en canvi, mai no havia entrat a la cripta. Avui ho he fet, perquè volia veure el lloc on la família de Franco pretén enterrar-lo quan el treguin del Valle de los Caídos.

La cripta és una construcció neoromànica, tan desagradable com la catedral pròpiament dita, i que té el terra empedrat de tombes on són enterrats tota mena de personatges de l'aristocràcia i la plutocràcia madrilenya, unes tombes amb la venda de les quals es va finançar l'edifici. La tomba dels Franco està a la nau que hi ha just a la dreta del presbiteri, i en ella hi ha enterrats Cristóbal Martínez-Bordiu, marquès de Villaverde, i la seva dona Carmen Franco Polo, duquesa de Franco. En unes quantes de les tombes hi ha algun ramet de flors, mentre que aquesta és l'única en què n'hi ha uns quants, de rams.

Aquí és on volen enterrar el dictador Franco. Espero que el govern de Pedro Sánchez no tingui por de tirar endavant una llei que ho impedeixi, i que aquesta llei obtingui la majoria necessària.

Però en tot aquest afer, el que més mal fa és l'actitud de l'Església. El cardenal de Madrid, Carlos Osoro, va declarar amb veu mel·líflua que l'Església no rebutja cap dels seus fills, i que Franco era un batejat, de manera que no hi havia motiu per negar-li la sepultura en la tomba que havia comprat la seva família. Doncs no ho sé. Si es tractés d'un suïcida, per molt batejat que fos, segur que li negarien. I si es tractés d'una dona que hagués avortat i ho hagués fet públic, doncs també. Però Franco, que va sotmetre Espanya a una interminable guerra d'extermini, que va promoure l'assassinat de milers de persones, que va fer la vida terriblement amarga a moltes més, i que fins a l'últim dia de la seva vida va mostrar-se orgullós de tot el que havia fet, doncs no, en aquest cas no hi ha problema, en aquest cas la jerarquia de l'Església el considera, simplement, un humil batejat que mereix ser acollit amorosament, sense més consideracions.

Jo, per molt greu que em sàpiga, sóc capaç d'entendre l'actitud de molts bisbes i molts cristians que, després dels anys de persecució religiosa durant la guerra civil, van veure Franco com un salvador. Però ara no. Ara no sóc capaç d'entendre que el bisbe de Madrid, un home suposadament obert, no vegi que la dictadura de Franco ha de ser rebutjada sense cap esclatxa de dubte, si un vol ser mínimament coherent amb l'Evangeli. I tampoc no sóc capaç d'entendre que al Vaticà es permetin no fer res davant aquest disbarat.

Quina tristesa!

(Permeteu-me, però, un afegit per compensar: la Gran Via remodelada per la

Manuela Carmena ha quedat magnífica. És tot un goig passejar-hi. Us ho recomano).